

Elhunyt Tavaszgy Noémi

A gazdag életpályát bejárt grafikus, festőművész, iparművész *Tavaszgy Noémi* életének 91-ik évében, 2018. július 1-én végleg elhagyta a földi pályát, melynek ifjúkori élményei: lakóhelye a Ferencváros, és a Ranolder Intézetben folytatott tanulmányai egész életre szóló hatást jelentettek számára.

Emlékeiben kitörölhetetlen nyomot hagyott a gyermekkori élmény, a Ferencváros egykori házainak meghitt hangulatú, barátságos belső kertje, amit később művészi ihletettséggel oly szépen megörökített pasztell és olaj festményein. Sok kiállításon kerültek e képek bemutatásra. Művein átsugárzik személyes életútja. Az ősök földjének tisztelete, szülőhelyének **Ferencvároshoz** szeretete,

te, a **Ranolder Intézet** ifjúkori hatása, az irodalom, a zene és a többi művészet iránti fogékonyság kifejlődése.

Felnőttkorának sokirányú érdeklődése: irodalom, zene, vallás, népművészet, építészet, távoli tájak varázsa – és a szülőföld feltétlen szeretete, mind-mind ihletőjévé vált művészetének. Ehhez kapcsolódva, mindenkor figyelemmel kísérte a kulturális eseményeket és műveivel reflektált rájuk. Az irodalom és a zene terén is egy-egy évforduló alkalmából nevezetes sorozatai készültek, hogy csak néhányat említsünk: Petőfi, Ady, József Attila, Katona József; Bartók, Kodály, Bárdos. Tavaszgy Noémi szívesen készített sorozatokat. És éppen ez az egyik titka sokoldalú művészetének – elmélyült ismerkedés a témával, időt hagyva a képeket és fejlesztve őket harmonikus egységbe rendeződő ciklusokká.

1967-ben volt első kiállítása, amelyet mintegy 350 további követett. Rendszeresen kiállított külföldön is. 1996. december 13-án a Millicentenáriumi rendezvények keretében a budapesti Szent Benedek Bencés Gimnázium dísztermében „TISZTELET KODÁLYNAK” címmel megnyílt tárlatán – az ünnepi beszédet *Nádasi Alfonz* OSB tartotta - 22 (1977 és 1986 között készült) linómetszetét mutatta be, melyeket Kodály művei ihlettek és amelyeket magyar motívumok dús gazdagságával formált meg.

E Kodály tiszteletére rendezett kiállítás annyira megragadott, hogy felvettem a művésznővel a személyes kapcsolatot. Megismerkedtem műveivel, életével, világszemléletével, kisugárzó egyéniségével, tehetségével és csodálatra méltó munkabíráásával. Meghívott kiállításaira, figyelemmel kísérhettem munkásságát, jelenlétét kulturális életünkben. Csodáltam erejét, képzeletét. Szárnyaló fantázia és a részletek precíz kidolgozása jellemzi minden művét. És ugyane tulajdonságok érvényesültek a különböző kiállításokon. Mindig új színnel gazdagodva soha nem ismétlődő tematikai gazdagságot tártak a látogatók elé.

A kerület figyelte munkásságát, támogatta művészetét, és nem véletlen, hogy **Ferencváros díszpolgárává** választotta. De számon tartotta őt felnőttkorának lakóhelye, a **Belváros** is, ahol megkapta **Budapest Belváros Pro Civibus díját**. Több elismerő kitüntetésé közül hadd említssem meg, hogy kiérdemelte a **Magyar Kultúra Lovagja** címet, és állami kitüntetésben is részesült: már 1994-ben elnyerte a **Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztjét**.

Tavaszy Noémi életművét befolyásolta az az attitűd, amellyel a nehézségeket elfogadta és leküzdötte, és ahogyan az élet örömeit átélte a szeretett férj *Tavaszy Sándor* író-költő oldalán. Elhunyt férje emlékét gondosan, nagy tisztelettel ápolta. De szeretném még **nagylelkűségének** szép példáját is megemlíteni. Jó néhány évvel ezelőtt, Nemzetközi Vándorkiállításának honoráriumát jótékonyági alapra, a **Tavaszy Művészeti Díjra** ajánlotta föl. Ennek összegét egyik évben a **Ferencvárosi Illatos úti Képzőművészeti Iskola**, másik évben a **Belvárosi Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium** kapja, mellyel egy-egy tanuló képzőművészeti, illetve irodalmi pályázatát díjazták.

Az utókornak kívánjuk, ne feledje a magyar képzőművészet e kivételes művészének emlékét. Tavaszzy Noémi művésznőnek pedig az örök megnyugvás békéjét kívánjuk!

Requiescat in pace!

Márkusné Natter-Nád Klára

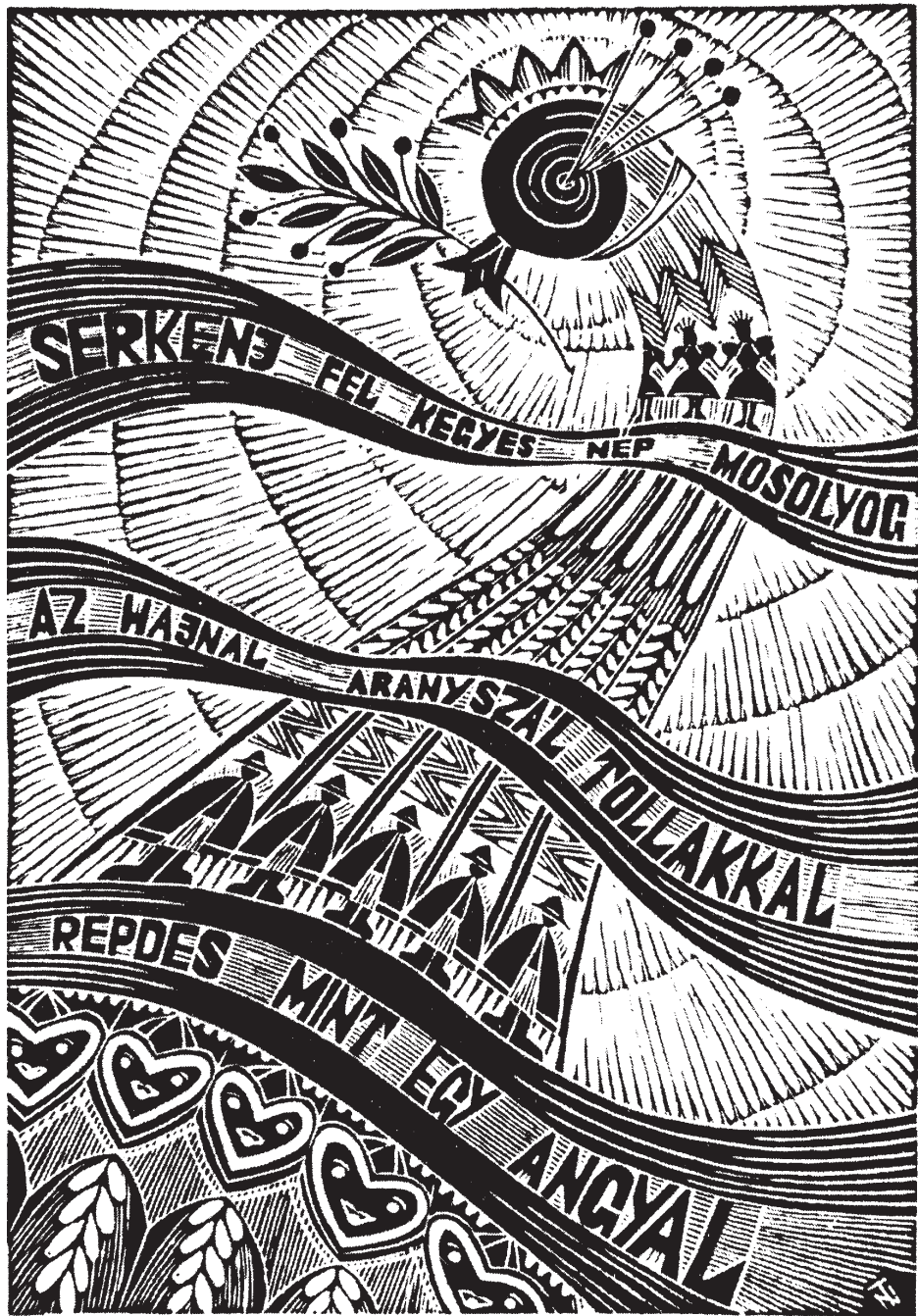

Kodály: Árva madár. 1916.

Kodály: Árva madár
Tavaszy Noémi linómetszete

A hátsó borítón:

Kodály: Serkenj fel ...
Tavaszy Noémi linómetszete

K. Adly, 'Serkenj fel kegyes nép.' (László) 1945.